

Прометею, Прометею!
Одлетів твій коршак хижий,
Не допив живої крові,
Плоть живу не доклював.

Увірвався ржавий ретязь,
Скеля порохом розпалась,
У титана під ногою
Переможений Кавказ.

Ходить вітер, світить сонце,
Журавлі летять на північ.
Наче крики журавлині,
Голоси дзвенять людські.

Прометею, Прометею!
Чорний коршак не прилине:
Одігнав його навіки
Твій незгашений огонь.

1932